దీక్ష

"కవర్డ్ -- యూ...డర్టీ కవర్డ్--"

--కలత నిదురలో వెన్ను చరచినట్లుగా అయి, ఉలిక్కిపడుతూ, పక్కమీదనుంచి క్రిందకు దొర్లి, లేచి కూర్చుని, మూసిన కనులతోనే...కలలో మెరసిన దీనపుచూపులను మనసులో తాండవించుకుంటూ మళ్ళా పారాయణకు ఉపక్రమించాడు...కవర్డ్...

అవే!...అవే నీరోడేకన్నులు...అవే పరివేదనతో బ్రతిమాలేచూపులు...'నన్ను మరచి పోకండి' అని, పాలిపోయిన పెదవులమీద, మందారమాలలైన పలుకులు... కనుమూసినప్పటినుంచీ అదే కల!

తెలుసును....ఉభయలకున్నూ, ఈ జన్మకు తిరిగి కలుసుకోవడం వుండదేమోనని... తెలుసును... అశుభసూచనలతో గుండె వుండివుండి ఝల్లుమంటూంది. మరునాడు ఉదయం బయలుదేరుతుండనగా... తెల్లవార్లూ, బాల, మంచాన్ని అనుకుని కటిక నేలమీద కూర్చుని...'నన్ను పంపమోకండీ! నాకేమో భయంగా, తగనిదిగులుగా ఉంది; ఏమైనాసరే, మీ దగ్గరనుంచి పంపేయకండి'...అని ఎంత వేడుకుంది...బండి ఎక్కేటప్పుడు...ఎలా విలపించింది...కడసారి...ఎలా చూసింది!

ధైర్యంచేసి...తండ్రిమాటకు ఎదురు ఆడి...భార్యను పంపకుండా నిలుపుకునే సాహసం, అప్పుడు లేకపోయింది! తరువాత...ఎన్నిసార్లు ప్రయాణమైనా...ఆయన అనుగ్రహించి పైసారాల్చందే...ఎక్కడికి కదలడం?...ఉత్తరం వ్రాయడానికి అణాడబ్బులకు గతిలేనివాడికి...ఊరి ప్రయాణానికి...

చివరకు...జబ్బుచేసిందని, టెలిగ్రాం వచ్చినా, అప్పుడయినా, ఆ ధన--కిరాతుడి గుండె కరగిందా? డబ్బేప్రాణం...పాతబాకీ వసూలుచేసుకోవడం ముఖ్యం కాని ..ప్రాణం ఎక్కువా? --పోయిందని... సుఖప్రసవం కాలేక, ఎంతో కష్టపడిపోయిందని...తెలిసిన తరువాత కూడా, ఏమనుకున్నాడు... చీలికలు వాలికలైన పాతపంచ పారేసేటప్పుడు పడే బాధంతయినా ఆయనకు లేకపోయిందే?... కోడలు పోయిందనికాదు...ఇక వియ్యాలవారిదగ్గరనుంచి డబ్బుగుంజడానికి వీలులేకుండాపోయిందని...విచారం!

కిరాతుడు...అయనకడుపున పుట్టికూడా ఆ బండతనం...మనసు -- రాయి -- తనం, తనకు ఎందుకు అబ్బిందికాదు? వెధవడబ్బుకోసం...అయన, ఎన్ని ప్రాణాలైనా దిగదుడిచి బలివేస్తాడే... ప్రాణానికి ప్రాణమైన-- బాలను కాపాడుకునేందుకు... ఆ తండ్రికి కొడుకు...తానేం చేయగలిగాడు?...ఏమీ చేతకాని...తెగతెంపులు లేని....కవర్డ్.

ఎల్లకాలమూ, అలా పరాన్నభోజనం చేస్తూ....భూభారం వృద్ధిచేస్తూ...కన్నవారి వంటయింటి కుందేలుగా...జీవనం చేసేవాడేమో? కాని...గొర్రెను మేపి మేపి, కసాయివాడికి అప్పజెప్పకుండా ఊరుకునే కరుణాళువా...ఆ తండ్రి! పుట్టగానే,

తల్లికరవైన, ఆ పసిపాపసంగతి యిక తలచుకూడదూ?. ..మళ్ళా కొత్తపెళ్ళికొడుకు కావాలీ?—

అయేవాడేమో —— ఏమో, తండ్రిమాటను... కాదనే నిబ్బరం ఎక్కడ ఏడ్చింది? కాని... ఆమె కన్నులు... బాల చివరసారి చూసిన చూపు...

ఎదిరించి ఆ పంచక్రింద ఒక క్షణం నిలువలేడు.... తండ్రి చిట్టెడుపుప్పి పోదక్కనియ్యడు... పోట్లాడుతూనే.... అక్కడనే వుండగల తాహతు...తనపిల్లను తెచ్చి పెంచుకుంటూ...తనకు రావలసినదేమో నిలవేసి గుంజుకుని...ఆ యింటిపట్టునే...ఆ పోరులోనే కాలక్షేపం చేయగల తాహతు...లేదు.

కట్టుబట్టలతో...ఎవరితోనూ చెప్పకుండా, ఎక్కడికి వెళ్ళుతూన్నదీ తెలియనీకుండా...చేత కానీలేకుండా...నానాబాధలూపడి, పట్నం చేరుకుని... తిండికి మాడి, తలదాచుకునే చోటులేక, ఆదరించే దిక్కులేక, మలమల మాడిపోయి, ఇన్నాళ్ళకు, ఓపూట కడుపునిండే కొలువుకు కుదిరి...కాలం ఏలాగో గడుపుకుంటున్నాడు.

సుఖపడాలని కోరికలేదు...అంతకన్న మంచి ఉద్యోగం...వుండటానికి వసతీ దొరకాలనీ...విద్యకు తగినలాభ్యకలగాలనీ ఆపేక్ష లేదు. అవకతవక జీవితంవల్ల పడినకష్టాలు...మరచిపోవాలనీ లేదు.

కవర్డ్——

నమ్మిన అమాయకురాలిని రక్షించుకోలేకపోయినాడు... వెళ్ళకపోతే, బ్రతికేదేమో! రమ్మని ఎన్ని ఉత్తరాలు వ్రాసినా, తండ్రికి ఝడిసి, వెళ్ళి చూడనన్నా లేకపోయినాడు. తండ్రి కారాలూ మిరియాలు నూరుతాడని...కరువుదీర ఏడువనన్నా లేకపోయినాడు...ఆ యింట్లో——కవర్డ్ — ఎందుకు వచ్చిన ఏళ్ళు...ఎందుకువచ్చిన చదువు...

ఇక్కడ ఒక సుఖం...తండ్రిభయం లేదు...ఎప్పుడూ బాలను తలచుకోవచ్చును... కలలో...ఆమె చూపులు మననం చేసుకుంటూ దద్దరిల్లిపోవచ్చును.

ఎవరితోనూ స్నేహంలేదు...ఏ జోక్యానికీ పోవడంలేదు. అనుభవంవల్ల పరిపాటి అయిపోయి... మరపువచ్చి నప్పుడల్లా...బాలచూపులు మెలకువతెప్పించాలి...కవర్డ్—అని జ్ఞాపకం చేయాలి!

——మనసులో కణకణలాడుతూన్న అధీర భారంతో కళ్ళు జేగురుముద్దలైపోయినవి: ములుగర్రతో పొడిచినట్టు శీతాకాలం సూర్యకిరణాలు...తలుపులూడిపోయిన కిటికీ గుండా చొరుచుకువచ్చి రెప్పలమీద కుమ్ముతూన్నవి. అల్లార్చి...చూపు తెమలచ్చుకుని...అరచేతులతో కనులద్దుకుని... కర్మసాక్షికి అంజలిపట్టి, పక్కను మోచేతుల మీద ఆనిన ఊపులో లేచి నిలుచుని...లుంగీ బంధించుకుని.. లోకంలోకి దిగిపోయినాడు.

స్టవ్ రగిల్చి...స్నానం అదీ చేసి వచ్చేశాడు: పాలు అందుకుని...కాఫీచేసుకు త్రాగి...సిగరెట్ కోసం వెదికి...ఖాళీపెట్టెను మూలకు విసిరికొట్టి....దిగివెళ్ళి తెచ్చుకునేందుకు ఓపిక చాలక రాత్రి చూడటం మరచిపోయిన పత్రిక చేతపుచ్చుకుని తిరగవేస్తూ...కుర్చీలో జార్లపడినాడు. తిరగపడి, ఒళ్లో పరచుకుపోయిన 'హిందూ' వెనకపేటి అంతా...మోపెడేసి పూలదండలతో, భుజాలు రాచుకుంటూ ఏగుడు

దిగుడుగా నిలుచున్న...నూతన దంపతులమయం. అవి, కళ్ళకు ముళ్ళులాగా గుచ్చుకోగా, పేజీ, గొగ్గిఅంచు గుప్పెటలో పట్టి...చీల్చేస్తూ...అలాటి ప్రచురానందం... గడ్డకట్టుకుపోయిన తనగుండెల్లో త్రెళ్ళించిన అసహ్యా--వేదనా--ఉన్మాదానికి...తెప్పరిల్లిన మనసులో మెరుపులాగా...నవ్వు తెచ్చుకున్నాడు...ఆలోచనలమీదుగా.. దండలు ఎడాపెడా వేసుకుని, బొమ్మముఖంలో, నందనవనీ విహారసుఖం చిందించుకునే...వివాహ --- వీరుడు...తరువాత...జీవితం, ఏ కారణంవల్లా...ఎలా దగ్ధమైపోయినా...ఆ కుములు ధైర్యంగా లోకానికి...ప్రకటించలేడేం? అవును...ఒళ్ళంతా సంసారం...ముళ్ళుగా గుచ్చుకుపోయిన మీదట చెంపల్లో, కావాలని తెచ్చిపెట్టుకునే రోజా రేకల మెరమెచ్చు లెలా నిలుస్తవి? అదంతా... కలలు కలలని తెలుసుకోనీయని...పీడకల...

--ఇంకా కల అనుకుంటూనే ఉన్నాడు...ఎదురుగుండా...తనహోదాకు తగిన యిగిలింపుతో...తన పైఅధికారి...ఆయనపక్కను...చేత పూలకాన్కతో సిగ్గుదిగమ్రింగుకునేకళ్ళ, ఓరచూపులకు మళ్ళించే. ..ఆయన కూతురు...

మూకాభినయంలో...భావప్రకటనం...అతనిమీద అంతసేపటినుంచీ పనిచేయకపోవడంవల్లా...సకిలింపు మోతాదు పెద్దదిచేసి...'హలో' అని అతడు తెలివితెచ్చుకుని ఉచిత మర్యాదచేసేలోపుగా... స్థూలకాయం...ఉన్న ఖాళీకుర్చీలో దించేశాడు.

అతడు లేచి నిలుచుండగానే...ఆ అమ్మాయి పూలు దోయిలించి...అర్పించేభంగిమంలో అందించింది... వాటిని, మర్యాదగా మేజామీదకు...గుప్పిటవిడిచి...ఆయనజాపిన సిగరెట్ అప్యాయంగా...తీసుకున్నాడు.

ఒకదమ్ము...అతడికళ్ళల్లో...వాళ్ళు అప్పుడు అలా దయచేయడం ఎందుకా అనే ఆశ్చర్యం ఊదినవి: ఆయన చూపులు ఆ రాకకు భారతగాథ అంత వెనుక అండ ఉన్నదనే...గాంభీర్యం తట్టించినవి.

రెండోదమ్ము...అతడికవళికలో...ముదిరిపోతూన్న...అర్థం-కాని--తనం: ఆయన మౌనంలో...ఇక నోరు విప్పవలెననే...ఆలోచన...నిశ్చయం:

--కాడలాగా పేరుకున్నకొడి, కుర్చీ చేతికి చూపెట్టి...రాలుస్తూ...ఆయన తెలివితేటలుగా...

"వీరపూజ...చేయడానికి వచ్చాం" అని మీసాలు సర్దుకున్నాడు.

"ప్రాణదానం చేసినందుకు..." వాక్యం సగంలో వీణె ముక్తాయించినట్టూ...చిరునవ్వు...చూపులకు అంది పుచ్చుకోనిచ్చింది....

అలా తెల్లబోయి...తండ్రిముఖంమీదనుంచి...కూతురివంకకు చూపు తిప్పుకుని... అప్పుడు పోల్చుకుని...అంతటితో ఆ నాటకం అర్థంఅయి...బిగ్గరగా నవ్వుతూ...

"చేయి పట్టుకుని...అంత మోటగా లాగినందుకు దండించడానికి...మీ తండ్రిగారిని తీసుకురావాలిసింది కాని... ఈ పూలపూజ లేమిటి?..."అని చల్లనిగాలి చిగురించిన కొంటెతనం ఆమెమీదికి విసిరాడు.

"అంతకన్న ఏం చేయగలం?...నీవు దేవుడులాగా....తోడుపడి రక్షించకపోతే, అమ్మాయి అక్కనా - అక్కనా కారుక్రింద పడిపోయేదేనా...ఏం ప్రత్యుపకారం చేసి నీ రుణం తీర్చుగోలను..."అని ఆయన...ప్రాధేయపు--జవాబు.

"నేను ఆ సంగతే మరచిపోయినాను...మీ అమ్మాయిని...మీ మాటలధోరణివల్ల

పోల్చడమేకాని... ఒంటరిగా కనపడితే..గుర్తుపట్టలేకపోయేవాడినే...అయినా ఏం ఘనకార్యం అని...మనిషైనవాడు ఆమాత్రం..."

"ఊc...ఏదీ ఒక్కడిని చూపించు, ఎవడికివాడు తన పుచ్చె కాచుకోవడమేకాని... ప్రాణానికి తెగించి..."

"తెగించడాని కేముందీ?"

"ఇలా తేల్చేయడం...నీ వీరహృదయానికి... వినయానికి లక్షణం."

"నన్ను పొగడకండి."

"పొగడటమా? కృతజ్ఞతను...తెలుపుకోవడం."

"అర్థుణ్ణా?"

"కాదనడం...నీతరమా?"

...కోటీ ఎక్కడమేతప్ప... మాటల ప్రయోజనం కనిపించనందువల్ల...వాళ్ళను కరువుదీరా అభినందించనిచ్చి...సాగనంపి...తలుపుగడియ బిగించి...నిట్టూర్పు సగం విడువకముందే, మళ్ళా ఎవరో వచ్చినట్టు...తలుపు ధణల్ మంది: తీయగా... బొమ్మతీసి పత్రికలకు...అమ్ముకునే..అయ్యర్.

అంతసేపూ--మర్యాదకోసం అరికాలిక్రింద అణచిపెట్టినమంట...ఒక్కమారు నెత్తికి ఎగదట్టింది: రెండుచేతులతో ఆగంతుకుడి రెండు చెవులూ పట్టుకుని...వెను కకు త్రిప్పి...'ఇక్కడనుంచి...మీ ఆఫీసుదాకా...ఎన్ని అడుగులో లెక్కపెట్టుకుంటూ వెళ్ళి...మొత్తం ఎంతో ఉత్తరం వ్రాయి. మెడ మెదిల్చావా...మళ్లా అడుగు వెనక్కు వేశావా...నీ ఊపిరి తీశాననుకో...' అని ఖంగ్ మనేటట్టుగా ఉరిమి మేడ అదిరేటట్టు తలుపువేసుకున్నాడు...వెంటనే కుర్చీలోపడి-విషం త్రేణుపులుగా..నవ్వు నురగలు గ్రక్కుతున్నాడు....'వీరుడు'...ఓహో.

ఉదయాన్నే ఎత్తుకున్న మైకం...ఎండకాస్తూన్నంతసేపూ...తరగనేలేదు: నాలుగు గంటలు దాటినతరువాత...భోజనం చేయలేదన్న సంగతి జ్ఞాపకంవచ్చి...నిలిచిపోయి...హోటలుకు పోయి... ఆత్మారాధాన సుష్టుగా చేసుకుని...కాఫీకమ్మదనానికి...నిలువెల్లాకమ్ము కుంటూన్న ఖులాసాలో... గుమ్మం దిగగానే ఆ అమ్మాయి.. కారులో ఎదురుగా ఉంది: చూసి గిరుక్కున పాన్‌షాపులో కల్పించుకుని...జనసమూహంలో కలిసిపోదామని చూశాడు కాని...'ఆమెను ఇప్పుడు ఏమరించడం నీతరము కా'దని మనసు నచ్చచెప్పినందువల్ల...పళ్ళబిగివిని...సమీపించాడు. డ్రైవర్ తలుపు తీసి ఉంచాడు. ఆమె చేయి చాచి మనసుతో...లోపలికి లాగేసింది...

బాణవేగంతో...ఎన్నేరు చేరుకుంది కారు. కుదిలింపులకుకూడా...చలించకుండా... వీసపాలైనా శరీరాన్ని జరగనీయకుండా...కూర్చున్నాడు. ఇసుక గుట్టలుగా పేరుకున్న చోటికి...ఇద్దరూ... మౌనంతో...నడచిపోయినారు.

'మూగనోము...మాకన్న మగవాళ్ళుపడితేనే, ముచ్చటగా ఉంటుందిలాగుంది' అని స్వగతానికి ప్రకాశం యిచ్చింది. అతడు వంచినతల ఎత్తిచూసి ఊరుకున్నాడు. ఎన్నో మాటలు చెప్పింది... ఎన్నో రకాలుగా కిలకిలలాడింది: ఎన్నో విధాల నోరూరించాలని...సిగ్గుగా...నిర్భయంగా... ప్రయత్నించింది...మౌనాన్ని ఇక సహించలేని చొరవలో...మీదకు వాలింది.

--హుంకరించాడు...మెడకు చేతులు మెలివేసింది...విడిపించుకోబోయినాడు... ముఖానికీ, ముఖానికీ తేనెచినుకంత ఎడమన్నాలేదు...విదిలించుకుంటేనేగాని...వీడి ఈవలపడలేదు.

"ఒళ్లు మరచిపోకు..." అతనికళ్ళు ...ఎక్కడో చూస్తున్నవి...మంటల్లో.

'పోను...కాని, మిమ్మల్ని మరవలేను.'

'నీవు...ఎవరు?'

'విడదీసుకున్న -- మీ కౌగిలి నడగండి.'

'వెఱ్ఱిదానా!'

'అలా చేసింది...మీరే'

'నేను చేసినదేమిటో నీ కేం తెలుసు...'

--ఒక దమ్ములో...తన పూర్వగాథకు, ఆమెమనసు విరిగేటంత విషపుపూత పూసి...భార్యను మ్రింగివేసిన పరమకిరాతుణ్ణి...అని నమ్మించాలని ప్రయత్నంచేశాడు: ఆమె...పెదవులు వడకుతూండగా...విని...విని కన్నీరు రెప్పలతో అప్పళించుకుని...చాలా జాలిగా,

'ఎంత బాధపడ్డారండీ?'...అంది మారనిమనసుతో.

'బాధ... పెట్టాను.'

'నేను...నమ్మను.'

'పోనీ.'

'...పోనీయను.'

--ఆ రంపకోతభరించలేక...నిబ్బరంగా...సంభాషణ చంద్రోదయంమీదికి త్రిప్పి... ప్రొద్దుపోతూన్నదని జ్ఞాపకం తెప్పించి, ఆమె ఎటు...అనుకునేందుకూ పాలుపోనీకుండా యింటికి మళ్ళించాడు: కారు పరుగుతీస్తూన్నంతసేపూ, ఎలాగా ఇంకా రంధి పెరగనీక తప్పించుకోవడం అనే ఆలోచనలో పరధ్యానంగా ఉండి, ఊళ్ళోకి రాగానే...దోవపోయే ఎవడి వంకనో...స్నేహితుడని చూపిస్తూ...అతనితో పని ఉందని... ఆగేలోపల క్రిందికి దుమికేసి...మందిలో కలిసిపోయి...యింటికి చేరుకున్నాడు.

అలవాటు ప్రకారం పేపరు కొని పట్టుకుతెచ్చుకోవడం మరచిపోలేదని...అప్పటికి స్పృహ తెలిసి.. పేజీ తిరగవేయగానే...కొట్టొచ్చే అక్షరాల్లో...తను చేసిన ఘనకార్యం ప్రశంస...ఆఫీసుగ్రూప్‌లోనుంచి... సంగ్రహించిన...తన బొమ్మ!

అంతవరకూ చించి ఆ పేలికతో సిగరెట్ ముట్టించుకుని...జారవిడిస్తే నిశ్శేషం కాదేమోనని...వేళ్ళు కాలేదాకా...రేజా మిగలకుండా...నుసి కంటచూసి విడిచాడు.

--క్రిందపడివున్న కవరు చించి చూశాడు: దానిలో...'మేము తెలుగులో మొదటి స్టంట్‌పిక్చర్ తీయ సంకల్పించాము. అందుకు, మీలాటి వీరులు, మాతో కలిసి పనిచేయడానికి అంగీకరించితే – ఇక ఆపై అక్షరం చూడకుండా ...నలిపేశాడు: వరాలు ఇవ్వడానికి చేతగాని దేవతలు... వంచనలకు మాత్రం ముందంజ. కళ్లుమూసుకుపోయినలోకం ...ఏపాట పాడినా...'బాల' తనకళ్ళల్లో మెదులుతూంటే చాలును...గుండె చిట్టెం కరగకుండా నిలవడానికి...

రెండు రోజులు గడిచినవి. ఆఫీసునుంచి...ఎందుకు రాలేదో అని కనుక్కొని పోవడానికి వచ్చిన జవానుచేతికి రిజైన్ చేసినట్టు వ్రాసియిచ్చి పంపేశాడు. ఆ అమ్మాయి...రెండుమూడుసార్లు వచ్చి... చనవుచేసుకోవాలని...మీద మీదకు వస్తే... ఆమెకూరిమినంతా...దూదిపింజెలాగా ఎగరగొట్టాడు... కాని, మనసు మార్చుకోదని తెలుసు...తన మనసు ఈ జన్మకు సుఖలాలనలలోకి మారకూడదని... తెలుసు..ఇక చేయవలసింది?

ఒంట్లో త్రాణ లేకపోయినా...ధూకుడుగా...దిగి, వీధిలోకి వచ్చి...వచ్చే ట్రాం ముందర...

కళ్ళకు కమ్మినచీకటి విడిపోయేటప్పటికి...డైనమోరూమ్‌లాగా ఉన్నతల...తలగడల మీద నిలువలేకుండా ఉంది. చీకటిచారికలలోనుంచి...ఆ అమ్మాయి ముఖం...అదుర్దా ఒడుతూ...గోడమీది కేలెండరులో... అవాళటికి...పదోనాటితేదీ...కొట్టొచ్చినట్టు...

పోలీసు జరీచారల తలపాగా రాయడికంఠం...'మీ సాహసానికి ధన్యవాదాలు...మీరలా ప్రాణానికి తెగించి...ట్రామ్‌కు అడ్డపడకపోతే...ఆ ఖూనీదారు తప్పించుకునేవాడే--'

పట్టుతప్పి పడివున్న దేహం...మనసును ఆ వీరకళంకం తమాయించుకో మని...హెచ్చరించినట్లె త్రుళ్ళిపడటంలో కుట్టు చెదిరి...పిగిలి...నల్లనికాలువ...మొగం కమ్ముకుంటూంది. బాధను గుర్తించడానికి తడుముకునేచేయి కళ్ళకు నెత్తురుపూసింది. చుట్టుప్రక్కల గడబిడ...మళ్ళా చీకటి.

చీకటిలో...వెన్నెల గూటిలో...నేరం మరచిపోయి...చిరునవ్వే...బాల...చిక్కి శల్యమై... బాధలు కరగించిన రూపం... విరిసిపోతూ... మెదడుకు.. అమృతస్నానంతో... తాపంఆర్చేసి...

--తలపులో వెన్నెల వెలుగు...కన్నులలోకి...జీవచైతన్యజ్యోతిగా తరలించుకుంటూ రెప్పలు అర్చడంలో... నెలమారిన తేదీల గడులుకాగితం...'గడచిన నెలను కాలంలోకి తోసేశాను...ఇప్పుడు నీకు కావలసింది...నేను' అన్నట్టు కొత్తనెత్తురు రంగు అంకెలతో...గాలికి...రెపరెపలాడుతూ... ఆకర్షించిన చూపు...వాలుకోవడం...ఉద్రేకం నిరంతర సేవాజాగరణంలో చివికి...దోహదమైపోగా లేదీగె సాగిన...ప్రేమవల్లరి పోలికల... కళ్ళతో..కాచుకుని ఉన్న...ఆ అమ్మాయి కవలికలో... ఏకమూర్తిగా...పెనవేసుకుపోతూ బాల ...అందుబాటుచేసి...తా నందనిదై పోవడం.

గుండె సారించే...కవర్డ్...శైవసామ్యాన...కంఠగతంగా కుదించుకుని...పరీక్షాధికారి... ప్రత్యేకం పగబట్టి ఫెయిల్ చేశాడని తెలుసుకున్నప్పుడు... క్షాత్రంలో బడి చదువు మానివేసి...పంతం విద్యాస్పర్ధతో చెల్లించుకోవాలనుకునే ఫస్టుబాయ్‌లాగా...పై అంతస్తుకు...ఉద్ధరించుకోవాలని...

--నరబలం మిగిలిపోయినచేయి...ఆమెవైపుకు...సాగనిచ్చాడు...గుప్‌మన్న దీపం మెఱుపున...అతని కనుగొలుకుల్లో కుదురుకున్న...నీటిబిందువులతొణికిసకు...చేతికి చేయి కౌగిలిగా యిచ్చి వీరగంధానులేపనంగా పులకలైపోతూన్న...ఆ అమ్మాయిలో... సుమంగళ--కైశికి జలదరించింది.

★ ★ ★